

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Salvador Allende Gossens

Μέρες που διανύουμε, προεκλογικές, προσφυγικές, πολεμικές και άλλες...

Μέρα που ξημερώνει αύριο...

Πέρα από την τρομοκρατική καταστροφή των Δίδυμων Πύργων της Νέας Υόρκης το 2001, ας θυμηθούμε και την ανατροπή και δολοφονία του εκλεγμένου προέδρου της Χιλής Σαλβαντόρ Αλιέντε το 1973...

«Ένα πρασινωπό άγαλμα ξεθωριάζει κάτω από τον ήλιο, κάτω από τη βροχή, κάτω από τη λήθη, στο Santiago de Chile. Σε μια γωνιά της πλατείας μπροστά από το Προεδρικό Μέγαρο της Χιλής...

Είναι το άγαλμα του Salvador Allende Gossens, του ανατραπέντα και δολοφονηθέντα από την αιματηρή κούνια του Πινοσέι 29ου προέδρου της Χιλής.

Αστός, γιατρός, αριστερός και δημοκρατικά εκλεγμένος πρόεδρος ο Αλιέντε...

«Οπαδός» των στίχων του Μ. Αναγνωστάκη: «Σαν πρόκες πρέπει να καρφώνονται οι λέξεις, να μην τις παίρνει ο άνεμος», αγωνίστηκε για την οικονομική, για την κοινωνική, για την πολιτική χειραφέτηση των απόκληρων της πατρίδας του... Για αυτό ανατράπηκε πραξικοπηματικά, για αυτό δολοφονήθηκε στις 11 Σεπτέμβρη 1973...

Σε εποχές φλυαρίας...

Σε εποχές ιδιώτευσης και απαξίωσης της πολιτικής και της δημόσιας ζωής...

Σε εποχές χαμηλών πολιτικών, αγωνιστικών και ηθικών μεγεθών...

Σε αυτές τις εποχές, που αναζητούν και χρειάζονται «ήρωες», μύθους κι αγώνες, ας θυμηθούμε ξανά τον αποχαιρετισμό του Salvador Allende Gossens, λίγο πριν τη δολοφονία του, εκείνον τον αιματοβαμμένο και μακρινό Σεπτέμβρη του 1973

«Φίλοι μου,

Αυτή είναι η τελευταία μου ευκαιρία να σας μιλήσω. Η αεροπορία άρχισε να βομβαρδίζει τις κεραιές αναμετάδοσης του «ράδιο μαγκαλάνες»...

Σε αυτή την ιστορική στιγμή, θα πληρώσω με τη ζωή μου την αφοσίωση του λαού μου. Είμαι βέβαιος πως οι σπόροι που σπείραμε στις αγαθές

συνειδήσεις χιλιάδων και χιλιάδων Χιλιανών, δεν μπορεί να μείνουν άκαρποι για πάντα....

Εργαζόμενοι της πατρίδας μου: επιθυμώ να σας ευχαριστήσω για την αφοσίωση που πάντα επιδείξατε, για την εμπιστοσύνη σας προς έναν άνθρωπο που εξέφρασε απλά τις μακροχρόνιες προσδοκίες σας για δικαιοσύνη• που υποσχέθηκε να τηρεί το σύνταγμα και τους νόμους -κι αυτό ακριβώς έπραξε....

Ιδιαίτερα χαιρετίζω εσάς, τις ταπεινές γυναίκες της γης μας, τις αγρότισσες που μας πιστέψατε, τις μάνες που αισθανθήκατε το ενδιαφέρον μας για τα παιδιά σας. Χαιρετίζω τους επαγγελματίες της Χιλής, τους πατριώτες που συνέχισαν να εργάζονται παρά τη στάση των επαγγελματικών τους ενώσεων -των ταξικών τους ενώσεων- που μάχονταν να διατηρήσουν τα προνόμια που τους αποδίδει η καπιταλιστική κοινωνία. Χαιρετίζω τους νέους, που με τα τραγούδια τους μας μετέφεραν τον ενθουσιασμό τους και την αγωνιστική τους διάθεση. Χαιρετίζω τον ανώνυμο Χιλιανό, τους εργάτες, τους αγρότες, τους διανοούμενους, όλους όσους πρόκειται να διωχτούν, καθώς ο εγχώριος φασισμός εκδηλώνεται πλέον ανοικτά εδώ και αρκετές ώρες με τρομοκρατικές επιθέσεις, ανατινάξεις γεφυρών, διακοπή των σιδηροδρομικών επικοινωνιών, καταστροφή των αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου, εμπρός στα απαθή βλέμματα εκείνων που το καθήκον τους ήταν να προστατεύσουν αυτές τις υποδομές• παραβίασαν το καθήκον τους: ας τους κρίνει η ιστορία....

Ο λαός πρέπει να αμυνθεί, αλλά όχι να αυτοθυσιαστεί. Ο λαός δεν πρέπει να αφηθεί να καταστραφεί

ή να γαζωθεί από τις σφαίρες, αλλά ούτε και να εξευτελισθεί.

Εργαζόμενοι της πατρίδας μου!

Πιστεύω στη Χιλή και το πεπρωμένο της. Θα εμφανιστούν κι άλλοι άνθρωποι και θα ξεπεράσουμε τούτες τις σκοτεινές και πικρές στιγμές της προδοσίας. Συνεχίστε, γνωρίζοντας πως αργά ή γρήγορα οι μεγάλες λεωφόροι θα ξαναοίξουν και ελεύθεροι άνθρωποι θα τις διαβούν, για να οικοδομήσουν μια καλύτερη κοινωνία.

Ζήτω η Χιλή! Ζήτω ο λαός! Ζήτω οι εργαζόμενοι!

Ας είναι αυτά τα τελευταία μου λόγια. Είμαι σίγουρος πως η θυσία μου δεν είναι μάταιη. Είμαι σίγουρος πως θα αντιπροσωπεύει τουλάχιστον την αιώνια ηθική καταδίκη της μοχθηρίας, της θραυστικότητας και της προδοσίας.»...

Salvador Allende Gossens.

Για πολλούς σημερινούς κατοίκους και τουρίστες του Santiago de Chile, αυτό είναι απλά ένα όνομα πάνω σε ένα πρασινωπό άγαλμα, που ξεθωριάζει μέρα με τη μέρα, καθώς ξαποσταίνουν πάνω του ή κάνουν την ανάγκη τους τα πουλιά του νότου...

Υ.Γ. Το κείμενο αυτό πρωτοδημοσιεύθηκε πριν χρόνια στο «Αντί», νομίζω, με τίτλο το ξεθωριασμένο άγαλμα του προέδρου Σαλβαντόρ Αλιέντε. Μπορεί όμως και να μη θυμάμαι σωστά...